

Overvejelser, om, at dette er en Lov, paa Grundlag af hvilken de to Kommuner skal handle, kunde vække nogen Forbavelse hos det ærede 18de tingvalgte Medlem. Han kender dog sikkert Københavns Forfatning, ved, at der er en Magistrat, som forestaar Administrationen, og som, naar Forslaget forhaabentlig snart bliver Lov, maa tage Sagen op til Overvejelse og fremsætte et Forslag for Borgerrepræsentationen til Beslutning. Det er den formelle Gang, men ogsaa den reelle Gang, gaar jeg ud fra; at Magistraten, inden den fremsætter et Forslag til Beslutning for Borgerrepræsentationen, overvejer de Muligheder og Forhold, der foreligger, og stiller sit Forslag under Hensyn dertil. Det er ikke blot naturligt, men det er Magistratens Pligt, som jeg tror, den altid vil gøre; og der kan da ikke være noget overraskende i, at jeg her siger dette; der var jo en direkte Anledning dertil, idet baade den højtærede Minister og den ærede Ordfører for Venstre talte, som om dette var den endelige Beslutning. Jeg vil da understrege, at det er det ikke, det er kun Grundlaget, paa hvilket Kommunen skal handle. Det maa være undgaaet det ærede 18de tingvalgte Medlems (Brandes) Opmærksomhed, hvorledes denne Sag blev behandlet i Folketinget, for ellers maatte han være blevet forundret en Gang tidligere, idet jeg har sagt nogenlunde Ord til andet det, som mit Partis Ordfører udtalte ved Behandlingen i Folketinget.

Til det ærede 13de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) vil jeg sige, at det er jo ikke saadan, at det, som Familieforsørgerne eventuelt lettes for her, lægges over paa andre. Det bliver i det givne Tilfælde saaledes, at man skønner, at den finansielle Situation — alt taget i Betragtning — tillader at give Familieforsørgerne denne Lettelse, og saa faar de den, medens der, hvis de ikke fik den, til sin Tid vilde fremkomme et Overskud paa Regnskabet. Men selv bortset herfra — og et Sted kommer naturligvis de Penge fra, som Familieforsørgerne spares for, det erkender jeg — er der dog ingen Grund til Anker. Er der nogen, som der er Anledning til at tænke paa i disse vanskelige Tider, er det saa sandelig dem, som har mange Børn at forsørge; enhver Lettelse, man kan yde disse Hjem, er paa sin rette Plads.

Paa den højtærede Ministers Bemærkninger har jeg for saa vidt svaret ved at henvise til det ærede 18de tingvalgte Medlems Udtalelser. Jeg skal kun yderligere til Ministeren sige, at sikker paa Fremtiden er jeg ikke, og jeg tror, det vil falde den højt-

ærede Minister svært at finde noget Menneske, som er det i nogen Henseende.

Brandes: Jeg er ikke ukendt med, hvorledes Københavns Forfatning er, og ikke saa overrasket over, at der, som den ærede sidste Taler mener at skulle oplyse mig om, er en Magistrat, som bagefter vil foreslaa overfor Borgerrepræsentationen, hvorledes man skal forholde sig med Hensyn til Indkomstskatten og ganske særlig med Hensyn til Børnefradraget, naar man har faaet den Bemyndigelse, som man her kræver af Lovgivningsmagten. Men naar man har sat hele dette Apparat i Bevægelse, har faaet vedtaget dette Børnefradrag i Københavns Borgerrepræsentation, hvorved Magistraten foreslog eller i hvert Fald tiltraadte, at man skulde søge Bemyndigelse til at sætte Børnefradraget til 500 Kr., naar man endvidere har henvendt sig til Lovgivningsmagten herom og dernæst i det høje Folketing fra tre Partiers Side er gaaet imod den højtærede Indenrigsminister, som mente, at det — af finansielle Grunde maa jeg dog forstaa — var anbefalelsesværdigt at blive staaende ved et Fradrag paa 400 Kr., vilde det forekomme mig besynderligt, om man i den Maaned, som nu kommer — i Marts Maaned — i Frederiksberg og Københavns Kommuner ikke vovede, ikke mente, det var rigtigt at sætte Børnefradraget op til 500 Kr. Jeg vil ogsaa fraraade noget saadant af Hensyn til Vælgerbefolkningen i de to Kommuner, som jeg antager nu og med god Grund har sat sit Haab til dette Børnefradrag paa 500 Kr., og som man vilde skuffe bitterligt ved at narre den, efter at man med noget Besvær overfor en saa stærk Regering som den, vi i Øjeblikket har, har sat noget igennem, som denne Regering ikke fra første Færd har villet tiltræde. Man maa antage, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet formelt har ganske Ret i sin Tale; men jeg vil gaa ud fra, at reelt har han ikke Ret i, at der virkelig kan blive Tale om i dette Øjeblik ikke at gennemføre et Børnefradrag paa 500 Kr.

Peder Hedebøl: Jeg har ikke andet at sige til det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes), end at jeg haaber, han skal blive skaanet for den Skuffelse, som stadig væk ligger det ærede Medlem saa stærkt paa Sinde. Jeg vil yderligere føje til, at vi jo lever i en Realiteternes Verden, og hvis det nu trods alt skulde vise sig, at det var finansielt uigennemførligt og uholdbart, vilde saa det ærede 18de tingvalgte Medlem,